

LXX	Vulgate	MT
<p>1 Ἀναβόησον ἐν ἰσχύι καὶ μὴ φείση, ὡς σάλπιγγα ὑψώσον τὴν φωνήν σου καὶ ἀνάγγελον τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακωβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.</p>	<p>1 clama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuam et adnuntia populo meo scelera eorum et domui Iacob peccata eorum</p>	<p>1 קָרָא בְּגֵרוֹן אֶל־תְּהַשֵּׁךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלְךָ וְהִגַּד לְעַמִּי פְשָׁעֵם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטָּאתָם:</p>
<p>2 ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ γινῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν· ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποηκῶς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπῶς αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν καὶ ἐγγίξιν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν</p>	<p>2 me etenim de die in diem quaerunt et scire vias meas volunt quasi gens quae iustitiam fecerit et quae (> \$L&O!c) iudicium Dei sui non reliquerit (dereliquerit C\$S&ST!c) rogant me iudicia iustitiae adpropinquare Deo volunt</p>	<p>2 וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם יְדַרְשׁוּן וְדַעַת דַּרְכֵי יְחַפְצוּן כְּגֹי אֲנָשׁ-צַדִּיקָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֶיךָ לֹא עָזַב יִשְׁאַלּוּנִי מִשְׁפָּטֵי־צֶדֶק קִרְבַּת אֱלֹהִים יְחַפְצוּן:</p>
<p>3 λέγοντες Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνως; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὕρισκετε τὰ θελήματα ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ὑποχείριους ὑμῶν ὑπονύσσετε.</p>	<p>3 quare ieiunavimus et non aspexisti humiliavimus animam nostram (-as -as SS&T\$F&!c) et nescisti ecce in die ieiunii vestri invenitur voluntas (voluptas C\$SL&; + vestra OSSF&!c) et omnes debitores vestros repetitis</p>	<p>3 לָמָּה צָמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עֲנִינֵנוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדְעֵהוּ בַיּוֹם צָמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֶפֶץ וְכֹל־עֲצָבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ:</p>
<p>4 εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;</p>	<p>4 ecce ad lites et contentiones ieiunatis et percutitis pugno impie nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem ut audiat in excelso clamor vester</p>	<p>4 הֲנֵן לְרִיב וּמִצָּה תִצְוּמוּ וּלְהִכּוֹת בְּאֶגְרֵךְ רָשָׁע לֹא־תִצְוּמוּ כַיּוֹם לְהִשְׁמִיעַ בְּמָרוֹם קוֹלְכֶם:</p>

<p>5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτως καλέσετε νηστείαν δεκτὴν.</p>	<p>5 numquid tale est ieiunium quod elegi per diem adfligere hominem animam suam numquid contorquere quasi circulum caput suum et saccum et cinerem (-e C) sternere numquid istud vocabis ieiunium et diem acceptabilem Domino</p>	<p>5 הַכֹּזֶה יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ יוֹם עֲנוֹת אָדָם וַפָּנָיו הִלְכֶךָ כְּאֶגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאֶפֶר יַצִּיעַ הַלְזָה תִּקְרָא-צוֹם וַיּוֹם רָצוֹן לַיהוָה:</p>
<p>6 οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, λέγει κύριος, ἀλλὰ ἴδε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστειλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα·</p>	<p>6 nonne hoc est magis ieiunium quod elegi dissolve conligationes impietatis solve fasciculos deprimentes (-tis A) dimitte eos qui confracti sunt liberos et omne onus disrumpe</p>	<p>6 הֲלוֹא זֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ פִּתְחֵם תְּרַצְבוֹת רָשָׁע הַתֵּר אֲגַדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפְשִׁים וְכָל-מוֹטָה תִּנְתְּקוּ:</p>
<p>7 διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψη.</p>	<p>7 frange esurienti panem tuum et egenos vagosque induc in domum tuam cum videris nudum operi eum et carnem tuam ne despexeris</p>	<p>7 הֲלוֹא פָרַס לָרֵעַב לַחֲמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תִּבְיֵא בַּיִת כִּי-תִרְאֶה עָרֵם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם:</p>
<p>8 τότε ῥαγήσεται πρόμιον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ σε·</p>	<p>8 tunc erumpet quasi mane lumen tuum et sanitas tua citius orietur et anteibit faciem tuam iustitia tua (> C) et gloria Domini colliget te</p>	<p>8 אֲזִי יִבְקַע כְּשֶׁחַר אוֹרְךָ וַאֲרַכְתֶּךָ מִהַרְגָה תִצְמַח וְהִלָּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָתְךָ כְּבוֹד יְהוָה יִאֲסָפֶךָ:</p>

<p>9 τότε βοήση, και ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου· ἔτι λαλοῦντός σου ἔρει Ἴδου πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον και χειροτονίαν και ῥῆμα γογγυσμοῦ</p>	<p>9 tunc invocabis et Dominus exaudiet clamabis et dicet ecce adsum si abstuleris de medio tui catenam et desieris digitum extendere (^ e. d. !c) et loqui quod non prodest</p>	<p>9 אָז תִּקְרָא וַיְהִיָּה יַעֲזֹב תְּשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַגֹּיִ אִם-תִּסְרִי מִתּוֹכָךְ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבֶּע וְדַבֵּר-אָוֶן:</p>
<p>10 και δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου και ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσης, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, και τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία.</p>	<p>10 cum effuderis esurienti animam tuam et animam adflictam repleveris orietur in tenebris lux tua et tenebrae tuae erunt sicut meridies</p>	<p>10 וְתִפְקַ לְרַעֲב נִפְשֶׁךָ וְנִפְשׁ נִעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אֹרְךָ וְאִפְלֹתָךְ כַּצֶּהָרִים:</p>
<p>11 και ἔσται ὁ θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός· και ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεί ἡ ψυχὴ σου, και τὰ ὀστά σου πιανθήσεται, και ἔσῃ ὡς κήπος μεθύων και ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ, και τὰ ὀστά σου ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ και πιανθήσεται, και κληρονομήσουσι γενεαὶς γενεῶν.</p>	<p>11 et requiem tibi dabit Dominus semper et implebit splendoribus animam tuam et ossa tua liberabit et eris quasi hortus inriguus et sicut fons aquarum cuius non deficient aquae</p>	<p>11 וְנִחַם יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצִחְצִיחוֹת נִפְשֶׁךָ וְעֵצְמֹתֶיךָ יִחְלִיץ וְהָיִיתָ כְּגֵן רוּחַ וְכִמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא-יִכְזָבוּ מִיָּמָיו:</p>
<p>12 και οἰκοδομηθήσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, και ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰώνια γενεῶν γενεαῖς· και κληθήσῃ Οἰκοδόμος φραγμῶν, και τοὺς τρίβους τοὺς ἀνά μέσον παύσεις.</p>	<p>12 et aedificabuntur in te deserta saeculorum fundamenta generationis et generationis suscitabis et vocaberis aedificator sepium avertens semitas (-am CSS&) in quietem</p>	<p>12 וּבָנוּ מִמֶּךָ חֻרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר-וָדוֹר תִּקְוֹמָם וְקִרְאָ לָךְ גִּזְרֵ פְּרִץ מְשַׁבֵּב נְתִיבוֹת לְשָׁבֶת:</p>